DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.3.2009
KOM(2009) 135 endelig

2009/ 0049 (CNS)

Forslag til

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA

{SEK(2009) 355}
{SEK(2009) 356}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn er særlige alvorlige former for forbrydelser, da de er direkte rettet mod børn, som har krav på særlig beskyttelse og omsorg. De giver ofrene langvarige fysiske, psykologiske og sociale mén, og det forhold, at fænomenet ikke er til at få bugt med, undergraver de centrale værdier i et moderne samfund vedrørende særlig beskyttelse af børn og tillid til relevante statslige institutioner. På trods af manglen på fyldestgørende og pålidelige statistikker tyder undersøgelser på, at et betydeligt mindretal af børn i Europa udsættes for seksuelle overgreb i deres barndom, og undersøgelser tyder ligeledes på, at fænomenet ikke bliver mindre med tiden, men snarere på, at visse former for seksuel vold er stigende.

EU's generelle politiske mål på dette område, jf. artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union, er at forebygge og bekæmpe overgreb mod børn, hvilket omfatter seksuelt misbrug af børn og seksuel udnyttelse af børn. Dette bør ske ved at etablere en mere sammenhængende og effektiv ramme for bekæmpelsen af disse forbrydelser under tredje søjle. De mere specifikke mål er at retsforfølge forbryderne effektivt, beskytte ofrets rettigheder, forhindre seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn og indføre effektive overvågningssystemer.

- **Generel baggrund**

Hvad angår børneofre, er sårbarhed den vigtigste årsag til fænomenet, hvilket skyldes en række faktorer. Utilstrækkelig respons fra de mekanismer, der skal sikre retshåndhævelse, bidrager til udbredelsen af fænomenet, og problemet bliver kun værre af, at visse former for lovovertrædelser går på tværs af grænser. Ofre tøver med at anmelde misbrug, forskelle i national strafferet og procedurer kan medføre forskelle i efterforskning og retsforfølgning, og straffede forbrydere kan vedblive at være farlige efter at have afsonet deres straf. Udviklingen i informationsteknologi har gjort disse problemer større, idet det er blevet lettere at fremstille og distribuere billeder af børn, der misbruges seksuelt, samtidig med at forbryderne kan bevares deres anonymitet, og ansvaret spredes over flere jurisdiktioner. Det forhold, at det er blevet let at rejse, og at der er store indkomstforskelle, har i høj grad øget den såkaldte sexturisme, som ofte betyder, at børnemisbrugere straffrit kan begå lovovertrædelser i udlandet. Ud over de vanskeligheder, der er forbundet med retsforfølgningen, kan der også tjenes mange penge på organiseret kriminalitet uden større risiko.

Den nationale lovgivning dækker i forskellig grad nogle af problemerne. Den er dog hverken solid eller konsekvent nok til at kunne lægges til grund for en større social indsats for at bekæmpe dette skræmmende fænomen.

Europarådets seneste konvention CETS nr. 201 om bekæmpelse af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn, i det følgende benævnt "Europarådets konventionen", udgør nok den hidtil højeste internationale standard for beskyttelse af børn mod seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse. Globalt set er den vigtigste internationale standard den valgfrie protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi af 2000. Det er dog ikke alle medlemsstater, der har tiltrådt konventionen.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

På EU-plan betyder Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA, at man foretager et minimum af tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning for at gøre de mest alvorlige former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn strafbart, udvide den nationale jurisdiktionskompetence og sikre ofre et minimum af bistand. Selv om kravene generelt er blevet gennemført, har rammeafgørelsen en række mangler. Den tilnærmer kun lovgivningen vedrørende et begrænset antal lovovertrædelser, omhandler ikke nye former for misbrug og udnyttelse, hvortil der anvendes informationsteknologi, fjerner ikke de hindringer, der står i vejen for at retsforfølge uden for nationalt territorium, tilgodeser ikke alle de specifikke behov, et barneoffer har, og indeholder ikke hensigtsmæssige foranstaltninger til at forebygge lovovertrædelser.

Andre EU-initiativer, som enten gælder eller er under udarbejdelse, behandler visse problemer, som også vedrører seksuelle lovovertrædelser mod børn. Der er tale om Rådets afgørelse 2000/375/RIA af 29. maj 2000 om bekæmpelse af børnepornografi på Internettet, Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA af 24. februar 2005 om angreb på informationssystemer, Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 854/2005/EF af 11. maj 2005 om et flerårigt fællesskabsprogram til fremme af en sikrere brug af internettet og nye onlineteknologier og Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Målene er fuldt ud i overensstemmelse med EU's politik til fremme, beskyttelse og gennemførelse af børns rettigheder i EU's politik indadtil og udadtil. EU anerkender

udtrykkeligt børns rettigheder i EU's charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 24. Kommissionen sætter sig i sin meddelelse *Mod en EU-strategi for børns rettigheder* et mål om at øge brugen af de eksisterende politikker og instrumenter til dels for at beskytte børn mod vold og seksuel udnyttelse inden for og uden for EU. Målene er også i overensstemmelse med Safer Internet-programmet, som blev udarbejdet for at fremme en sikrere brug af internettet og nye onlineteknologier, især for børn, og for at bekæmpe ulovligt indhold.

Dette forslag er gennemgået meget nøje for at sikre, at dets bestemmelser fuldt ud er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, navnlig den menneskelige værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, børns rettigheder, retten til frihed og sikkerhed, ytrings- og informationsfriheden, beskyttelse af personoplysninger, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf.

Man har været særlig opmærksom på EU-chartrets artikel 24, som fastsætter en positiv forpligtelse til at handle med det formål at sikre børn den fornødne beskyttelse. Ifølge den har børn ret til den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for deres trivsel. Derudover fastsætter den, at barnets tarv skal komme i første række i alle handlinger vedrørende børn, uanset om de foretages af offentlige myndigheder eller private institutioner, hvilket også er nedfældet i FN's konvention om barnets rettigheder.

Bestemmelserne om at gøre nye former for internetmisbrug strafbare, om anerkendelse af særlige efterforskningsteknikker, forbud mod visse aktiviteter og udveksling af informationer for at sikre gennemførelse i hele EU blev gennemgået særligt nøje med hensyn til retten til respekt for privatliv og familieliv og beskyttelsen af personoplysninger (artikel 8 i EMRK og artikel 7 og 8 i EU-chartret). Bestemmelserne til at øge håndhævelsen af love mod offentliggørelse og udbredelse af materiale om børnemisbrug, reklame for børnepornografi eller ansporing til seksuelt misbrug af børn og om mekanismer til at blokere adgangen til internetsider om børnepornografi blev gennemgået særligt med henblik på ytringsfriheden (artikel 10 i EMRK og artikel 11 i EU-chartret).

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

En række forskellige eksperter på området blev hørt på tre forskellige møder om både seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og om menneskehandel. Blandt disse var bl.a.

repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, medlemmer af Kommissionens Ekspertgruppe vedrørende Menneskehandel, internationale organisationer, navnlig Europarådet og UNICEF, ngo'er, akademiske kredse og forskningscentre samt andre offentlige institutioner. En række eksperter og organisationer har efterfølgende indsendt forslag og oplysninger.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Hovedkonklusionen af høringen er, at der er behov for:

– at indarbejde forbedringer fra Europarådets konvention

– at gøre visse former for misbrug, som ikke er omfattet af den nuværende rammeafgørelse, strafbare, navnlig nye former for lovovertrædelser, hvor der anvendes it

– at fjerne hindringer for efterforskning og retsforfølgning i sager, der går på tværs af grænser

– at sikre omfattende beskyttelse af ofre, navnlig i forbindelse med efterforskning og straffesager

– at forhindre lovovertrædelser ved hjælp af interventionsprogrammer og behandling

– at sikre, at domme og sikkerhedsforanstaltninger, der gælder farlige forbrydere i ét land, gælder i alle medlemsstater.

I konsekvensanalysen er der taget hensyn til de bemærkninger, der er modtaget i løbet af høringen. Nogle af de forslag, som forskellige interesserede parter har fremsat i løbet af høringen, indgår ikke i forslaget af forskellige årsager, som fremgår af konsekvensanalysen.

- **Ekspertbistand**

Der var ikke brug for ekstern ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse**

Der er set på forskellige politiske løsninger på, hvordan målet kan opfyldes.

- Politisk løsning 1: Ingen nye EU-foranstaltninger

EU træffer ingen nye foranstaltninger (lovgivning, ikke-politiske instrumenter, finansiel støtte) til bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, mens medlemsstaterne derimod kan fortsætte undertegnelsen og ratificeringen af Europarådets konvention.

- Politisk løsning 2: Supplering af gældende lovgivning med foranstaltninger af ikke-lovgivningsmæssig karakter

Gældende EU-lovgivning, navnlig rammeafgørelse 68/2004/RIA, ville ikke blive ændret. I stedet ville der blive truffet foranstaltninger af ikke-lovgivningsmæssig karakter for at støtte en koordineret gennemførelse af national lovgivning. Det ville omfatte udveksling af oplysninger og erfaringer vedrørende retsforfølgning, beskyttelse eller forebyggelse, bevidstgørelse, samarbejde med den private sektor og ansporing til selvregulering eller etablering af ordninger om dataindsamling.

- Politisk løsning 3: Ny lovgivning om retsforfølgning af gerningsmænd, beskyttelse af ofre og forebyggelse af lovovertrædelser

Der ville blive vedtaget en ny rammeafgørelse, hvori indarbejdes den gældende rammeafgørelse, visse bestemmelser i Europarådets konventionen og yderligere elementer, som ingen af disse indeholder. Den ville dække retsforfølgning af forbrydere, beskyttelse af ofre og forebyggelse af fænomenet.

- Politisk løsning 4: Ny omfattende lovgivning for at øge retsforfølgningen af gerningsmænd, beskyttelsen af ofre og forebyggelsen af lovovertrædelser (som i løsning 3), samt foranstaltninger af ikke-lovgivningsmæssig karakter (som i løsning 2)

De gældende bestemmelser i rammeafgørelse 68/2004/RIA ville blive suppleret med EU-foranstaltninger for at ændre materiel strafferet og straffeproces, beskytte ofre og forebygge lovovertrædelser som i løsning 3, og derudover ville der blive truffet de foranstaltninger af ikke-lovgivningsmæssig karakter, som er nævnt i løsning 2, for at forbedre gennemførelsen af national lovgivning.

Ifølge analysen af de økonomiske konsekvenser og sociale konsekvenser og konsekvenserne for grundlæggende rettigheder udgør løsning 3 og 4 den bedste tilgang til problemerne og til at opfylde målene i forslaget. Løsning 4 bør foretrækkes efterfulgt af løsning 3.

Kommissionen har gennemført en konsekvensanalyse i henhold til arbejdsprogrammet, som kan læses på:

http://ec.europa.eu/governance/impact/cia_2009_en.htm

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Rammeafgørelsen vil både ophæve og indarbejde rammeafgørelse 2004/68/RIA for at omfatte følgende nye elementer:

– om materiel strafferet generelt

Alvorlige former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, som i dag ikke er omfattet af EU-lovgivning, ville blive gjort strafbare. Herunder regnes f.eks. tilrettelæggelse af rejser med henblik på seksuelt misbrug, hvilket er særligt relevant for, men dog ikke udelukkende vedrører børnesexturisme. Definitionen af børnepornografi ændres for at tilnærme den til Europarådets konvention og den valgfrie protokol. Der skal tages særlig hensyn til forbrydelser mod børn, der befinder sig en særlig sårbar situation, som f.eks. uledsagede børn.

– om nye forbrydelser, hvor it benyttes

Nye former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, som gøres lettere af brugen af it, ville blive gjort strafbare. Dette indebærer bevidst erhvervelse af adgang til børnepornografi for at dække sager, hvor det at se på børnepornografi på websteder uden at downloade eller lagre billeder ikke er ensbetydende med "besiddelse af" eller "erhvervelse af" børnepornografi. Den nye lovovertrædelse kaldet "grooming" indarbejdes, idet man lægger sig nøje op ad ordlyden i Europarådets konvention.

– om strafferetlig efterforskning og indledning af straffesager

Der ville blive indført en række bestemmelser til at fremme efterforskningen af lovovertrædelser og mulighederne for tiltalerejsning. Der etableres en mekanisme til at koordinere retsforfølgningen i de tilfælde, hvor flere jurisdiktioner er impliceret, med den kan vise sig at blive overflødig, når forslaget til en rammeafgørelse om bilæggelse af konflikter om jurisdiktionskompetence i straffesager vedtages[1].

---

[1] Forslag til Rådets rammeafgørelse om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om jurisdiktion i straffesager, fremsat den 20. januar 2009 af Polen, Slovenien, Slovakiet, Sverige og Tjekkiet, Rådsdokument nr. 5208/09.

– om tiltalerejsning for lovovertrædelser begået i udlandet

Reglerne om jurisdiktionskompetence ville blive ændret for at sikre, at personer fra EU, der misbruger eller udnytter børn seksuelt, vil blive retsforfulgt, selv om de overtræder loven uden for EU i form af såkaldt sexturisme.

– om beskyttelse af ofre

Der vil blive indført nye bestemmelser for at sikre, at ofre har let adgang til retsmidler og ikke lider under at deltage i en straffesag.

– om forebyggelse af lovovertrædelser

Der vil blive indført ændringer for at forebygge seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn i form af en række tiltag, som fokuserer på tidligere forbrydere, for at forhindre tilbagefald og for at begrænse adgangen til børnepornografi på internettet. Formålet med at begrænse adgangen er at mindske udbredelsen af børnepornografi ved at gøre det vanskeligere at anvende det offentligt tilgængelige internet. Dette skal dog ikke erstatte bestræbelserne på at fjerne indholdet fra kilden eller retsforfølge forbryderne.

Forslaget ville derfor på mange måder tilføre ekstra værdi til de beskyttelsesstandarder, der er fastsat i Europarådets konvention. Rent indholdsmæssigt omfatter forslaget elementer, som ikke indgår i Europarådets konvention, såsom at sikre håndhævelse i hele Europa af de forbud, der nedlægges over for forbrydere mod at udøve hverv, der indebærer kontakt med børn, at blokere adgangen til børnepornografi på internettet, at gøre det strafbart at tvinge et barn til seksuel omgængelse med tredjemand, børnemisbrug online, samt en bestemmelse om, at børneofre ikke pålægges straf. Forslaget går også videre end de forpligtelser, der pålægges i Europarådets konvention, med hensyn til strafudmåling, gratis juridisk vejledning til børneofre og undertrykkelse af aktiviteter, der ansporer til misbrug af børn og børnesexturisme. Rent formelt betyder indarbejdelsen af bestemmelser fra konventionen i EU-retten, at det bliver lettere at få vedtaget nationale foranstaltninger hurtigt sammenlignet med nationale ratifikationsprocedurer, og at der vil bedre kontrol med gennemførelsen.

- **Retsgrundlag**

Artikel 29, artikel 31, stk. 1, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Den Europæiske Unions foranstaltninger er underlagt subsidiaritetsprincippet.

Forslagets mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne af følgende årsager.

Seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn har en dimension, der ofte går på tværs af landegrænser, hvilket kommer tydeligst til udtryk i børnepornografi og børnesexturisme, men også fremgår af behovet for at sikre, at børn i alle medlemsstater bør beskyttes mod alle andre medlemsstaters forbrydere, som let kan rejse rundt. Dette kræver en EU-indsats, navnlig for at følge op på Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA og Rådets afgørelse 2000/375/RIA[2], idet målet om at beskytte børn effektivt ikke kan opfyldes tilfredsstillende af medlemsstaterne alene.

Målene med forslaget kan opfyldes bedre gennem foranstaltninger på EU-plan af følgende årsager.

Forslaget vil tilnærme medlemsstaternes materielle strafferet og procedureregler, hvilket vil have en positiv virkning på bekæmpelsen af disse forbrydelser. For det første er det en måde, hvorpå man kan undgå, at der opstår kriminelle præferencer for at begå forbrydelser i medlemsstater med mindre skrappe regler, for det andet gør fælles definitioner det muligt at fremme udveksling af nyttige fælles data og erfaringer og gøre dataene mere sammenlignelige, og for det tredje bliver internationalt samarbejde lettere. Forslaget ville også forbedre beskyttelsen af børneofre. Dette er udover det menneskelige aspekt også en forudsætning for, at ofre kan aflægge det vidnesbyrd, der er nødvendigt for at rejse tiltale for lovovertrædelser. De forebyggende foranstaltninger vil ligeledes blive mere effektive på tværs af EU.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er af følgende årsag i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Denne rammeafgørelse omfatter kun, hvad der er strengt nødvendigt for at opfylde disse mål på europæisk plan, og er ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt til dette formål.

---

[2] Rådets afgørelse af 29. maj 2000 mod bekæmpelse af børnepornografi på internettet, EFT L 138 af 9.6.2000, s. 1.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået reguleringsmiddel: Rammeafgørelse.

Andre midler ville af følgende grund ikke være hensigtsmæssige.

Inden for politisamarbejde og retligt samarbejde om bekæmpelsen af forbrydelser, såsom seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, giver kun en rammeafgørelse mulighed for at tilnærme national lovgivning.

Andre midler ville af følgende grund ikke være hensigtsmæssige.

Foranstaltninger af ikke-lovgivningsmæssig karakter og selvregulering ville forbedre situationen på visse områder, hvor gennemførelse er meget vigtig. Men inden for andre områder, hvor ny lovgivning er altafgørende, ville fordelene være begrænsede. Det gælder strafferetlig forfølgning og domsfældelse for handlinger, der involverer forskellige former for misbrug og udnyttelse af børn, og som ville være nødt til at være udtrykkeligt omfattet af loven (efter princippet om, at der kun kan pålægges straf med hjemmel i lov, jf. artikel 7 i EMK og artikel 49 i EU-chartret), og visse foranstaltninger, der involverer indgreb i grundlæggende rettigheder, og som ligeledes skal træffes "i overensstemmelse med loven" (artikel 8 og 10 i EMRK og artikel 52, stk. 1, i EU-chartret).

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Ophævelse af gældende retsforskrifter**

Hvis forslaget vedtages, medfører det ophævelse af eksisterende lovgivning.

Forslag til

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, artikel 31, stk. 1, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, herunder børnepornografi, udgør alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og barnets grundlæggende ret til en harmonisk opvækst og udvikling.

(2) Børnepornografi, hvilket består af billeder af seksuelt misbrug af børn, og andre særligt alvorlige former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn forekommer stadigt hyppigere og udbredes ved hjælp af ny teknologi og internettet.

(3) Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA om bekæmpelse seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi[4] tilnærmer medlemsstaternes lovgivning for at gøre de mest alvorlige former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn strafbare, udvide den nationale jurisdiktionskompetence og sikre ofre et minimum af bistand.

---

[3] EUT C […] af […], s. […].
[4] EUT L 13 af 20.1.2004, s. 14.

(4) FN's valgfrie protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi og især Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug er afgørende skridt på vejen mod øget internationalt samarbejde på området.

(5) Alvorlige forbrydelser, såsom seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi kræver en stor indsats, som omfatter retsforfølgning af gerningsmænd, beskyttelse af børneofre og forebyggelse af fænomenet. Alle foranstaltninger, der træffes for at bekæmpe disse lovovertrædelser, skal gennemføres under hensyntagen til barnets tarv og under overholdelse af barnets rettigheder. Det er nødvendigt at erstatte rammeafgørelse 68/2004/RIA med et nyt instrument, som giver sådanne omfattende retsregler for at opfylde dette mål.

(6) Alvorlige former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn bør være genstand for sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsens grovhed og har en afskrækkende virkning. Dette omfatter især nye former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse, som brugen af informationsteknologi har gjort lettere. Definitionen af børnepornografi bør også gøres klarere og stemme bedre overens med den, der findes i internationale instrumenter.

(7) Efterforskning af lovovertrædelser og tiltalerejsning i straffesager bør gøres nemmere for at tage højde for de vanskeligheder, børneofre har ved at anmelde misbrug, og for den anonymitet, gerningsmændene nyder godt af på internettet.

(8) Reglerne om jurisdiktionskompetence bør ændres for at sikre, at personer fra EU, der misbruger eller udnytter børn seksuelt, retsforfølges, selv om de begår forbrydelsen uden for EU, navnlig i form af såkaldt sexturisme.

(9) Børneofre bør have let adgang til retsmidler og bør ikke lide under at skulle deltage i en straffesag.

(10) For at forhindre og mindske tilbagefald bør gerningsmænd underkastes en vurdering, hvor der tages stilling til den fare, de frembyder, og til, om der er risiko for, at de igen vil begå seksualforbrydelser mod børn, og de bør have adgang til effektive interventionsprogrammer eller foranstaltninger på frivilligt grundlag.

(11) Hvis gerningsmanden skønnes at frembyde fare, og risikoen for, at lovovertrædelsen gentages, skønnes så stor, at det berettiger hertil, bør dømte gerningsmænd midlertidigt eller varigt forhindres i at udøve hverv, der indebærer regelmæssig kontakt med børn. Det bør gøres lettere at gennemføre sådanne forbud i hele EU.

(12) For at bekæmpe børnepornografi, navnlig i tilfælde hvor det originale materiale ikke befinder sig inden for EU, bør der indføres mekanismer til at blokere for adgangen fra EU's territorium til internetsider, som indeholder eller udbreder børnepornografi.

(13) I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet begrænser denne rammeafgørelse sig til det minimum, der er påkrævet for at opfylde disse målsætninger på europæisk plan, og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt til dette formål.

(14) I denne rammeafgørelse overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig den menneskelige værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, børns rettigheder, retten til frihed og sikkerhed, ytrings- og informationsfriheden, beskyttelse af personoplysninger, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf. Særligt skal denne rammeafgørelse sikre fuld overholdelse af disse rettigheder. Hensigten med denne rammeafgørelse er ikke at regulere kønslig omgængelse mellem mindreårige, som samtykker heri —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

a) "barn": en person under atten år

b) "børnepornografi":

i) enhver form for materiale, der visuelt afbilder et barn, eller en person, der ser ud som et barn, eller realistiske billeder af et ikke-eksisterende barn, der er involveret i virkelig eller simuleret eksplicit seksuel adfærd, eller

ii) enhver afbildning primært med seksuelt formål af kønsorganerne på et barn eller en person, der ser ud som et barn, eller realistiske billeder af et ikke-eksisterende barn

c) "børneprostitution": brug af et barn til kønslig omgængelse, hvor der gives penge eller anden form for aflønning eller erkendtlighed som modydelse for barnets deltagelse i kønslig omgængelse eller gives løfte herom, uanset om betalingen, løftet eller erkendtligheden gives til barnet eller tredjemand

d) "pornografisk optrin": udstilling over for et tilstedeværende publikum

i) af et barn, der er involveret i virkelig eller simuleret eksplicit seksuel adfærd eller

ii) af et barns kønsorganer primært med seksuelt formål

e) "informationssystem": enhver anordning eller gruppe af indbyrdes forbundne eller relaterede anordninger, hvoraf en eller flere, via et program, udfører automatisk databehandling.

Artikel 2

Lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende forsætlige handlinger er strafbare:

a) at have kønslig omgængelse med et barn under den alder, hvor det i henhold til national ret gyldigt kan samtykke heri

b) at have kønslig omgængelse med et barn, hvor

i) der gøres brug af tvang, magt eller trusler eller

ii) gerningsmanden misbruger en anerkendt position med hensyn til tillid, myndighed eller indflydelse i forhold til barnet eller

iii) barnets særlige sårbare situation misbruges, navnlig som følge af et psykisk eller fysisk handicap eller en afhængighedssituation

c) at tvinge et barn til kønslig omgængelse med tredjemand

d) forsætligt og med seksuelt formål at udsætte et barn under den alder, hvor det i henhold til national ret gyldigt kan samtykke i kønslig omgængelse, for at

overvære seksuelt misbrug eller kønslig omgængelse, også uden dets egen deltagelse

e) forsætligt og med seksuelt formål at udsætte et barn for at deltage i virkelig eller simuleret eksplicit seksuel adfærd eller udstilling af kønsorganer, herunder ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi.

2. Bestemmelserne i stk. 1, litra a) og e), omfatter ikke kønslig omgængelse mellem børn, der samtykker heri.

Artikel 3

Lovovertrædelser i form af seksuel udnyttelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende forsætlige handlinger er strafbare:

a) at hverve et barn til børneprostitution eller til deltagelse i pornografiske optrin

b) at tvinge et barn til børneprostitution eller deltagelse i pornografiske optrin eller at drage fordel af eller på anden måde udnytte et barn til sådanne formål

c) at have kønslig omgængelse med et barn, hvor der benyttes børneprostitution

d) bevidst at overvære pornografiske optrin, hvori børn deltager.

Artikel 4

Lovovertrædelser i forbindelse med børnepornografi

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende uretmæssige, forsætlige handlinger, uanset om der anvendes et informationssystem som hjælpemiddel, er strafbare:

a) fremstilling af børnepornografi

b) distribution, udbredelse eller transmission af børnepornografi

c) udbydelse, levering eller til rådighedsstillelse af børnepornografi

d) anskaffelse eller besiddelse af børnepornografi

e) bevidst erhvervelse af adgang til børnepornografi ved hjælp af informationsteknologi.

Artikel 5

Hvervning af børn til seksuelle formål

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende forsætlige handling er strafbar:

Forslag, der fremsættes af en voksen ved hjælp af et informationssystem, om at møde et barn under den alder, hvor det i henhold til national ret gyldigt kan samtykke i kønslig omgængelse, med forsæt til at begå lovovertrædelserne i artikel 2, litra a), og artikel 4, litra a), hvis dette forslag er blevet fulgt op med faktiske handlinger, der fører til et sådant møde.

Artikel 6

Anstiftelse, medvirken, tilskyndelse, forsøg og forberedende handlinger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til at begå lovovertrædelserne i artikel 2-5 er strafbart.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forsøg på at begå lovovertrædelserne i artikel 2, 3 og 4 er strafbart.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende forsætlige handlinger er strafbare:

   a) udbredelse af materiale, der reklamerer for lejligheden til at begå lovovertrædelserne i artikel 2-5

   b) tilrettelæggelse af rejsearrangementer med det formål at begå lovovertrædelserne i artikel 2-5.

Artikel 7

Sanktioner og skærpende omstændigheder

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at lovovertrædelserne i artikel 2-6 kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst seks år.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at lovovertrædelserne i artikel 2-6 kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ti år, hvis mindst én af følgende omstændigheder gør sig gældende, for så vidt som de ikke allerede udgør en del forbrydelsens gerningsindhold:

   a) barnet er under den alder, hvor det i henhold til national ret gyldigt kan samtykke i kønslig omgængelse

   b) lovovertrædelsen er begået mod et barn i en særlig sårbar situation, navnlig som følge af psykisk eller fysisk handicap eller en afhængighedssituation

   c) lovovertrædelsen er begået af et familiemedlem, en person, der bor sammen med barnet, eller en person, der er har misbrugt sin myndighed

   d) lovovertrædelsen er begået af flere personer, der handlede i fællesskab

   e) lovovertrædelsen er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA[5]

   f) gerningsmanden tidligere har været dømt for lovovertrædelser af samme art.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at lovovertrædelserne i artikel 2-6 kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst tolv år, hvis mindst én af følgende omstændigheder gør sig gældende:

   a) barnet blev bragt i livsfare ved lovovertrædelsen

   b) lovovertrædelsen er begået med brug af grov vold, eller barnet blev forvoldt alvorlig skade ved lovovertrædelsen.

---

[5] EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42.

4. For at forebygge og mindske gentagelsesfare for lovovertrædelserne i artikel 2-6, kan medlemsstaterne eventuelt under hensyntagen til gerningsmandens personlige omstændigheder, navnlig den i artikel 16 omhandlede risikovurdering, træffe bestemmelse om, at de strafferetlige sanktioner, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, kan ledsages af andre sanktioner eller foranstaltninger i henhold til national lovgivning, som skal omfatte specifikke interventionsprogrammer eller foranstaltninger som omhandlet i artikel 17.

Artikel 8

Udelukkelse fra at udøve visse hverv som følge af domme

1. Hvis det i overensstemmelse med den i artikel 16 omhandlede vurdering fastslås, at personen frembyder fare, og at der er risiko for, at lovovertrædelsen gentages, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en fysisk person, som er blevet dømt for lovovertrædelserne i artikel 2-6, midlertidigt eller varigt kan udelukkes fra at udøve hverv, der indebærer regelmæssig kontakt med børn.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den dømmende medlemsstat i sit strafferegister opfører den foranstaltning, som midlertidigt eller permanent udelukker den person, der er dømt for lovovertrædelserne i artikel 2-6, fra at udøve hverv, der indebærer regelmæssig kontakt med børn.

3. Uanset artikel 7, stk. 2, og artikel 9, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne[6] skal medlemsstaterne – for at sikre en effektiv gennemførelse af foranstaltninger, som midlertidigt eller varigt udelukker en person fra at udøve hverv, der indebærer regelmæssig kontakt med børn, navnlig hvis der i den anmodende medlemsstat stilles visse betingelser for udøve disse hverv for at sikre, at ansøgere ikke er dømt for lovovertrædelserne i denne rammeafgørelses artikel 2-6 – træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at oplysninger vedrørende udelukkelse som følge af domme for lovovertrædelserne i artikel 2-6 videregives, hvis der anmodes herom i henhold til den førnævnte rammeafgørelses artikel 6 af den centrale myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende person

---

[6] Vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) den 26.-27. februar 2009. Endelig henvisning afventer offentliggørelse.

er statsborger, og for at sikre, at personoplysninger vedrørende sådanne udelukkelser i henhold til den førnævnte rammeafgørelses artikel 7, stk. 2 og 4, under alle omstændigheder kan benyttes til et sådant formål.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den foranstaltning, som midlertidigt eller varigt skal udelukke en person, der er dømt for lovovertrædelserne i artikel 2-6, fra at udøve hverv, som indebærer regelmæssig kontakt med børn, og som er pålagt i anden medlemsstat, anerkendes og håndhæves.

Artikel 9

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for lovovertrædelser i artikel 2-6, som for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:

   a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person

   b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne

   c) beføjelse til at udøve intern kontrol.

2. Medlemsstaterne træffer også de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den juridiske person kan drages til ansvar, hvis manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå lovovertrædelserne i artikel 2-6 for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår eller medvirker til lovovertrædelserne i artikel 2-6.

4. I denne rammeafgørelse forstås ved "juridisk person" enhver enhed, der har retssubjektivitet i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 10

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der over for juridiske personer, der kendes ansvarlige i henhold til artikel 9, stk. 1, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsens grovhed og har en afskrækkende virkning, og som skal omfatte strafferetlige og andre bøder og kan omfatte andre sanktioner, f.eks.:

   a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud

   b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed

   c) anbringelse under retsligt tilsyn

   d) likvidation efter retskendelse

   e) midlertidig eller permanent lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der over for juridiske personer, der kendes ansvarlige i henhold til artikel 9, stk. 2, kan iværksættes sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsens grovhed og har en afskrækkende virkning.

Artikel 11

Sikring af, at ofret ikke pålægges sanktioner

Medlemsstaterne træffer bestemmelse om, at det er muligt ikke at retsforfølge børn, som er ofre for lovovertrædelserne i artikel 3 og artikel 4, litra a), eller ikke at pålægge dem sanktioner for deres indblanding i ulovlige handlinger, som er en direkte følge af, at de har været udsat for disse lovovertrædelser.

Artikel 12

Efterforskning og retsforfølgning

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at efterforskning af lovovertrædelserne i artikel 2-6 og tiltalerejsning herfor ikke er afhængigt af ofrets anmeldelse eller anklage, og at der fortsat kan rejses tiltale, selv om ofret trækker sin forklaring tilbage.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at der kan rejses tiltale for lovovertrædelserne i artikel 2-6 i en tilstrækkelig lang periode efter, at ofret har nået myndighedsalderen, i et omfang svarende til den pågældende lovovertrædelses grovhed.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den tavshedspligt, der i henhold til national lovgivning påhviler visse personer, som i kraft af deres arbejde har kontakt med børn, ikke er til hinder for, at disse personer kan anmelde situationer til myndighederne med ansvar for børns beskyttelse, hvis de har rimelig grund til at formode, at et barn udsættes for lovovertrædelserne i artikel 2-6.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at anspore enhver person, som i god tro har kendskab til eller mistanke om lovovertrædelserne i artikel 2-6, til at anmelde disse forhold til de kompetente myndigheder.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre en effektiv efterforskning og tiltalerejsning for lovovertrædelserne i artikel 2-6, således at der kan foretages hemmelige operationer i det mindste i de tilfælde, hvor brugen af et informationssystem er involveret.

6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sætte efterforskningsenheder eller -tjenester i stand til at identificere ofre for lovovertrædelserne i artikel 2-6, navnlig ved at analysere børnepornografimateriale, såsom fotografier og lydoptagelser, der transmitteres eller stilles til rådighed ved hjælp af et informationssystem.

Artikel 13

Jurisdiktionskompetence og koordinering af retsforfølgningen

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastlægge jurisdiktionskompetencen med hensyn til lovovertrædelserne i artikel 2-6, når:

   a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået i den pågældende medlemsstat eller

   b) gerningsmanden er statsborger eller har sædvanlig bopæl i den pågældende medlemsstat eller

   c) lovovertrædelsen er begået mod en af den pågældende medlemsstats statsborgere eller mod en person, der har sædvanlig bopæl i den pågældende medlemsstat eller

   d) lovovertrædelsen er begået for at skaffe en juridisk person, som har hjemsted i den pågældende medlemsstat, vinding.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres jurisdiktionskompetence omfatter situationer, hvor en lovovertrædelse omhandlet i artikel 4 og 5 og, i det omfang det er relevant, artikel 2 og 6, er begået ved hjælp af et informationssystem, hvortil der er opnået adgang fra medlemsstatens område, uanset om informationssystemet befinder sig på dens område.

3. Med hensyn til tiltalerejsning for lovovertrædelserne i artikel 2-6, når de er begået uden for den pågældende stats område, jf. stk. 1, litra b), skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det ikke er en betingelse for at fastslå statens jurisdiktionskompetence, at gerningerne er strafbare på gerningsstedet.

4. Med hensyn til tiltalerejsning for lovovertrædelserne i artikel 2-6, når de er begået uden for den pågældende stats område, jf. stk. 1, litra b), skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det ikke er en betingelse for at fastslå statens jurisdiktionskompetence, at der kun kan rejses tiltale på grundlag af en anmeldelse foretaget af ofret på gerningsstedet eller en angivelse fra den stat, hvor lovovertrædelsen blev begået

5. Hvis en lovovertrædelse i artikel 2-6 henhører under flere medlemsstaters jurisdiktionskompetence, og disse alle kan rejse tiltale på grundlag af de samme faktiske forhold, samarbejder de pågældende medlemsstater for at afgøre, hvilken

medlemsstat der skal retsforfølge gerningsmændene med henblik på om muligt at samle retsforfølgningen i en enkelt medlemsstat. Med henblik herpå kan medlemsstaterne benytte sig af Eurojust eller ethvert andet organ eller enhver anden mekanisme, der er oprettet inden for Den Europæiske Union, for at lette samarbejdet mellem deres retsinstanser og koordinere deres indsats.

Ved afgørelsen af, hvilken medlemsstat der skal retsforfølge gerningsmændene, skal der særligt tages hensyn til følgende faktorer:

a) i hvilken medlemsstat lovovertrædelsen blev begået

b) i hvilken medlemsstat gerningsmanden er statsborger eller har bopæl

c) hvilken medlemsstat der er ofrets hjemland

d) i hvilken medlemsstat gerningsmanden blev fundet.

Artikel 14

Beskyttelse af og hjælp til ofre

1. Medlemsstaterne sikrer, at såfremt der hersker usikkerhed om alderen på den person, der er udsat for lovovertrædelserne i artikel 2-6, og der er grund til at formode, at personen er et barn, antages personen at være et barn og får øjeblikkelig adgang til beskyttelse og bistand i overensstemmelse med denne artikel.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at retsinstanserne udpeger en særlig repræsentant for ofret, hvis indehaverne af forældremyndigheden i henhold til national lovgivning er udelukket fra at repræsentere barnet i straffesager som følge af en konflikt mellem deres interesser og barnets interesser, eller hvis barnet er uledsaget.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de særlige foranstaltninger, der træffes for at beskytte og bistå ofre på kort og lang sigt i deres fysiske og psykosociale rehabilitering, vedtages efter en konkret vurdering af de særlige forhold, der gør sig gældende for det enkelte barneoffer, og under hensyntagen til barnet ønsker, behov og problemer.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ofre for lovovertrædelserne i artikel 2-6 om nødvendigt har adgang til gratis retshjælp og gratis repræsentation i straffesager vedrørende disse forbrydelser.

5. Ofre for lovovertrædelserne i artikel 2-6 betragtes som særligt udsatte ofre i henhold til artikel 2, stk. 2, artikel 8, stk. 4, og artikel 14, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager[7].

6. Medlemsstaterne træffer enhver mulig foranstaltning til at sikre passende hjælp til ofrets familie. Navnlig anvender medlemsstaterne, når det er hensigtsmæssigt og muligt, artikel 4 i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA på familien.

7. Beskyttelses- og bistandsforanstaltningerne i denne rammeafgørelse gælder i tillæg til bestemmelserne i Rådets rammeafgørelse om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om ophævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA.

Artikel 15

Børneofres deltagelse i efterforskning og straffesager

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at i efterforskningen af lovovertrædelserne i artikel 2-6:

   a) finder forhør af børneofret sted uden ugrundet ophold, efter at forholdene er blevet anmeldt til de kompetente myndigheder

   b) finder forhør af børneofret om nødvendigt sted i lokaler, der er indrettet eller tilpasset til formålet

   c) foretages forhør af barneofret af personer, der er uddannet til formålet

   d) foretages alle forhør af barneofret, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt af den samme person

   e) begrænses antallet af forhør mest muligt, og forhør foretages kun, hvis det er strengt nødvendigt for straffesagen

[7] EFT L 82 af 22.3.2001, s. 1.

f) kan barneofret ledsages af sin advokat eller eventuelt af en voksen efter eget valg, medmindre der er truffet en begrundet beslutning om, at den pågældende person ikke kan ledsage barnet.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle forhør af barneofret eller om nødvendigt af et barnevidne i forbindelse med efterforskningen af lovovertrædelserne i artikel 2-6 kan videooptages, og at disse videooptagelser af forhøret kan benyttes som bevismateriale i straffesagen i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at i straffesager vedrørende lovovertrædelserne i artikel 2-6:

a) kan dommeren beslutte, at retsmødet skal finde sted for lukkede døre

b) kan barneofret høres i retslokalet uden at være til stede, navnlig ved hjælp af hensigtsmæssig kommunikationsteknologi.

Artikel 16

Risikovurdering

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, der er dømt for lovovertrædelserne i artikel 2-6, underkastes en vurdering af, hvor farlige de er, og hvilken fare der er for, at de vil gentage lovovertrædelserne i artikel 2-6, med det formål at:

a) fastlægge passende interventionsprogrammer eller foranstaltninger og

b) fastlægge, hvilket behov der er for, at gerningsmanden midlertidigt eller varigt udelukkes fra at udøve hverv, der indebærer regelmæssig kontakt med børn.

2. Den i stk. 1 omhandlede vurdering bør regelmæssigt tages op til fornyet overvejelse for at tage højde for ændringer i de forhold, der kan have indflydelse på faren og eventuelle risici.

Artikel 17

Interventionsprogrammer eller foranstaltninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der indføres effektive interventionsprogrammer eller træffes foranstaltninger med henblik på at forebygge og mindske risikoen for, at lovovertrædelser i form af seksuelle overgreb mod børn gentages. Disse programmer eller foranstaltninger skal være tilgængelige på ethvert tidspunkt i løbet af straffesagen, i og uden for fængslet, i overensstemmelse med betingelserne i national lovgivning.

   Sådanne interventionsprogrammer eller foranstaltninger skal tilpasses til de særlige udviklingsbehov hos børn, herunder børn under den kriminelle lavalder, der begår seksuelle overgreb.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, der er dømt for lovovertrædelserne i artikel 2-6, om nødvendigt, og hvor der er risiko for gentagelse:

   a) kan få adgang til eller tilbydes adgang til programmerne og foranstaltningerne i stk. 1 og 2

   b) tilbydes adgang til specifikke programmer eller foranstaltninger, der er hensigtsmæssige i forhold til faren ved og risikoen for gentagelse af lovovertrædelserne i artikel 2-6

   c) fuldt ud underrettes om årsagen til forslaget om at få adgang til programmerne eller foranstaltningerne

   d) indvilger i at deltage i det specifikke program eller i foranstaltningen i fuld bevidsthed om kendsgerningerne

   e) kan afslå og gives besked om de eventuelle konsekvenser af at afslå.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, der er tiltalt for lovovertrædelserne i artikel 2-6, kan få adgang til de programmer eller foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, på betingelser, som hverken er til skade for eller i strid med retten til forsvar og kravene om en retfærdig rettergang for en upartisk domstol, navnlig under behørig hensyntagen til reglerne for princippet om uskyldsformodning.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, som frygter, at de måske vil begå lovovertrædelserne i artikel 2-6, om nødvendigt kan få adgang til effektive interventionsprogrammer eller foranstaltninger, som er udformet med henblik på at vurdere og fjerne risikoen for, at lovovertrædelserne begås.

Artikel 18

Blokering af adgangen til websteder med børnepornografi

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til sikre, at de kompetente retsinstanser og politimyndigheder kan nedlægge pålæg om eller på tilsvarende vis sikre, at internetbrugeres adgang til internetsider, der indeholder eller udbreder børnepornografi, blokeres under forudsætning af passende sikkerhedsforanstaltninger, navnlig for at sikre, at blokeringen begrænses til, hvad der er nødvendigt, at brugerne underrettes om årsagen til blokeringen, og at udbyderne af indholdet underrettes om muligheden for rekurs.

Artikel 19

Geografisk anvendelsesområde

Denne rammeafgørelse finder anvendelse på Gibraltar.

Artikel 20

Ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA

Rammeafgørelse 2004/68/RIA ophæves.

Artikel 21

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest [TO ÅR FRA VEDTAGELSEN].

2. Seneste [TO ÅR FRA VEDTAGELSEN] tilsender medlemsstaterne Rådets Generalsekretariat og Kommissionen de bestemmelser, hvorved deres forpligtelser i henhold til denne rammeafgørelse gennemføres i national ret. Senest [FIRE ÅR FRA

VEDTAGELSEN] vurderer Rådet på grundlag af en rapport, der indeholder disse oplysninger, og en skriftlig rapport fra Kommissionen, i hvilket omfang medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse, og vurderer, om der er behov for ændringer.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den [DATO]

På Rådets vegne
Formand
[…]